

Lieke vur Brabant

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Thieu Sijbers

De werreld kent gin afstand mer, dor is wel iet van ôn
En ik geleuf ok wel dè overal er sterre zalle stôn
En zit er vlijt in kop en haand, de schaauw die rokt nog licht
Toch blijft m'n hart, wè'n wond're macht op 't Brabants land gericht

**Ok al ees't hier onderhand anders g'lijk geworre
't is me goewd, 't blijft 't land wor ge bent geborre
Bet'ren thous die vijn-de gen, zo ees't vur ouw, zo ees't vur men
Es in dī land out hèn en zand dī eige Brabants land
Dī eige Brabants land**

De werreld drèèjt we drèèje mee dor is gen haauwe ôn
't Aauw moet gôn 't nij dè komt of 't lulluk is of schon
We vliege vort nô maon en mars niks is ons mer te wijd
Wordt me gevraagd um mee te gôn weet ik wel van bescheid

Ons moeder gaf 'n taol me mee die tot vandaog den dag
Zo simpelweg en rechtoew vort ik gèèr nog sprèke mag
Dor trilt iet van ons weze in en dôrum haauw 'k 't ôn
Zolang mî men er mense zijn die 't pruuve en verstôn